

har altid været at beholde Sunigrundloven, men jeg er ikke blind for, hvorledes Situationen nu er. Vi staae nu paa et heelt andet Standpunkt, end dengang vi begyndte Striden. Vi have jo ikke her Valget imellem enten at stemme for Sunigrundloven eller for det foreliggende Udkast (No!), det foreligger ikke efter mit Skjøn; dersom det var Tilfældet, stillede Sagen sig anderledes. — Jeg skal af de enkelte Forslag blot berøre Forslaget til § 35 for at undersøge, om man ogsaa virkelig vinder Noget ved at stemme for dette. Man har til den halve Deel af Valgene til Landstinget villet beholde det Nuværende, navnlig at de skulle være valgbara, der have 1,200 Rbd. i Indtægt eller svare 200 Rbd. i Skat, og til den anden Halvdeel foreslaaer man en Valgbarhedsænsus af 400 Rbd. Skat og 4,000 Rbd. Indtægt. Hvorledes Valgene med Hensyn til den sidste Halvdeel ville falde ud, kunne vi jo nok tænke os, det er klart nok, hvorledes de ville blive; og hvorledes Valgene med Hensyn til den første Halvdeel ville falde ud, dertil kunne vi slutte efter vor Erfaring. Skulle de falde ud i samme Retning, som det har været Tilfælde i de forløbne 16 Aar, saa veed jeg virkelig ikke, om man ikke fuldstændig kan samstemme med den høitagtede Conseilspræsident i, at Forskjellen bliver saa ubetydelig, at det ikke er værd derfor at sætte saameget paa Spil, som der kan være Tale om ved at stemme for Forslaget. Det forekommer mig derhos, at naar man seer hen til de Landstingsvalg, der ere foregaaede i de forskjellige Valgperioder med Undtagelse af den sidste, saa kan man ikke ret have Fortrøstning til, at det vil stee, som der blev forudsagt med Hensyn til de nye Valg, der skulle finde Sted. Smidlertid skal jeg ikke nægte, at mit Ønske var, at dette Forslag havde været optaget i Lovudkastet, og jeg skal ærlig og oprigtig tilstaae, at jeg kan underskrive ethvert Ord, der er sagt af den ærede 3die Landstingsmand for 9de Aarss (Rasmussen), men jeg troer ikke, at jeg, af de to Under, der foreligger, tør vælge det at stemme for dette Ændringsforslag, fordi jeg i Betragtelsen af dem seer en Forkastelse af Lovudkastet, og det er efter min Opfattelse forbundet med en Fare, som jeg ikke vil bidrage til at fremkalde. Jeg

skal derfor, saa nødig jeg end vil, stemme imod Ændringsforslagene.

Rasmussen: Det forekommer mig besynderligt, at den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, kan være bleven saa mistroelig og ængstelig ved at betragte Situationen. Det er os Alle bekendt, at han netop stillede sig til Valg imod en Mand, som udtalte, at han vilde gjøre Indrømmelser i Henseende til Sunigrundloven, men den ærede Landstingsmand vilde bestemt holde paa Sunigrundloven, og derfor blev han valgt. Hvorledes han kan være bleven saa mistroelig, er mig ubegribelig.

L. Jensen: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en personlig Bemærkning.

L. Jensen: Naar den ærede Landstingsmand, der sidst havde Ordet, sagde, at jeg udtrykkelig har stillet mig paa Sunigrundlovens Standpunkt, saa kan denne Udtalelse kun berøve paa, at han ikke har hørt mine Ytringer ved Valget. Situationen var desuden heelt anderledes, dengang Valgene foretoges, end den nu er. Dengang havde man ikke Erfaring om, hvorledes Valgene den 30te Mai vilde falde ud; nu vide vi det derimod, og Udsalbet har sandelig ikke bidraget til at forsøge Fleertallet for Sunigrundloven. Det er derfor, min Ængstelse er kommen tilstede.

Formanden: Jeg skal dog anmode om, at Discussionen om enkelte Landstingsmænds Udtalelser paa Valgdagen ikke føres videre.

Lehmann: Jeg har hidtil holdt mig aldeles udenfor Discussionen af Realiteten af de forskjellige Forslag, der her foreligger, med Hensyn til hvilke jeg kun ganske i Forbigaaende skal bemærke, at formelt har naturligtvis intet Menneſte draget i Tvivl, at Sagen foreligger for Rigsdagen til fuldkommen fri Behandling, og at Enhver er berettiget til at stille de Ændringsforslag til Lovudkastet, som han